

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

**nr. 11.004 van 7 januari 2015
in de zaak A. 214.346/XIV-36.099**

In zake : XXXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Leila Tijini
 kantoor houdend te 1000 Brussel
 Emile de Motlaan 19/6
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door
de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en
Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie

Het cassatieberoep, ingesteld op 27 november 2014, strekt tot de
cassatie van het arrest nr. 131.969 van 23 oktober 2014 van de Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 3 december 2014 aangekomen ter
griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde
wetten op de Raad van State en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit
van 30 november 2006 ‘tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State’.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen,
vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op
12 januari 1973.

Uit het administratief dossier blijkt dat verzoekster met een
aangetekend schrijven, verstuurd op 4 augustus 2014, in kennis werd gesteld van de
“mogelijkheid tot het indienen van een synthesesamenvatting”. Deze brief werd verstuurd

naar de gekozen woonplaats van verzoekster, met name Keizer Karellaan 584/9, 1082 Brussel. Verzoekster betwist niet dat zij de wijziging van de gekozen woonplaats niet uitdrukkelijk en bij aangetekende zending ter kennis heeft gebracht van de hoofdgriffier van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Verzoekster werd op regelmatige wijze in kennis gesteld van de mogelijkheid tot het indienen van een syntheseseminarie. Het eerste middel is, voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

Het Europees Hof voor de Rechten van de Mens heeft in het arrest Maaouia van 5 oktober 2000, gewezen in grote kamer, ondubbelzinnig gesteld dat geschillen betreffende de toegang tot, het verblijf op en de verwijdering van het grondgebied niet onder de toepassing van artikel 6.1 van het EVRM vallen. (zie EHRM (GK) 5 oktober 2000, Maaouia/Frankrijk) Het Hof heeft dit standpunt nadien meermaals en uitvoering bevestigd (zie EHRM (GK) 4 februari 2005, Mamatkulov en Askolov/Turkije; EHRM 14 februari 2008, Hussain/Roemenië; EHRM 27 februari 2014, Zarmayev/België), zodat sprake is van een standvastige en uniforme beslechting van die rechtsvraag door het EHRM. Het tweede middel is kennelijk niet-ontvankelijk.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. Verzoekster wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 200 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op zeven januari tweeduizend vijftien, door:

Carlo Adams,

wnd. kamervoorzitter,
staatsraad,

bijgestaan door

Joris Casneuf,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams